

מ"ת 862/12/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 862-12-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני מבקשת נגד משיב
כבוד השופטת אלואז זערורה-עבדאלחלים
מדינת ישראל
פלוני (עציר)

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו בת"פ 853-12-21 מדינת ישראל נ' פלוני (להלן: "**ההליך הפלילי**").
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום ובו נטען כי המשיב והגב' י"א (להלן: "**המתלוננת 1**") הם בני זוג אשר במעודים הרלבנטיים לאישום התגרור יחדיו ברחוב בנהריה (להלן: "**הבית**") עם שני ילדיה הקטינים של המתלוננת - הקטין ד.א. ילדית שנת 2012 (להלן: "**הקטין ד.א.**") והקטין א.א. ילד שנת 2016 (להלן: "**הקטין א.א.**") מנישואיה הקודמים של המתלוננת.
3. במסגרת כתב האישום, יוחסו למשיב שלושה אישומים. באישום הראשון נטען כי ביום 11.9.21 בשעה 01:20 לאחר שהמשיב שתה משקאות אלכוהוליים, תקף את המתלוננת בכך שהכה את פניה באמצעות ידו הפתוחה וכתוצאה מכך ירד למתלוננת דם מהשפה ונגרמה לה חבלה של ממש בדמות דימום מהשפה. הנאשם נעצר בעקבות האירוע הנ"ל ובתאריך 11.9.21 הורה קצין על שחרורו של הנאשם באמצעות כתב ערובה תחת התאנים הבאים: אי יצירת קשר עם המתלוננת 1 לתקופה של 30 ימים "ואיסור כניסה לבית" משך 7 ימים (להלן: "**ההוראה החוקית**").
4. ביום 12.9.2021 בשעה 18:13 או בסמוך לכך, הגב' לודמילה סקאיי (להלן: "**המתלוננת 2**") עברה בפארק ה"הניצחון" בעיר נהריה, וראתה את הקטין א.א. כאשר הוא נמצא בחברת אנשים מבוגרים ששותים משקאות אלכוהוליים וביניהם המשיב.
5. המתלוננת 2 לקחה את הקטין א.ד. לביתה ולאחר שהלה פנה אליה כי הוא רעב הכינה לו אוכל ולאחר מכן פנתה יחד עם מר א"י והגב' מ"פ (להלן: "**השכנים**"), לבית המתלוננת 2, שם מצאו את המשיב עם אדם אחר שזהותו לא ידועה, כאשר המשיב ואותו אדם שרועים על רצפת הסלון ושותים אלכוהול. המתלוננת 1 ניגשה למתלוננת 2 וסיפרה לה שהמשיב תקף אותה ביום 11.9.21 וביקשה את עזרתם לגרש את המשיב והאדם

עמוד 1

הנוסף מביתה. באותן נסיבות ניגשה המתלוננת 2 למשיב וביקשה להבין את פשר מעשיו והתנהגותו עם הקטין, אך זה תקף אותה בכך שאחז בשערות ראשה תוך שהוא מנסה להטיח את ראשה בקיר ואיים עליה שלא כדין בפגיעה בחייה ובגופה בכך שאמר לה: "אני אדקור אותך, אני ארצח אותך" וזאת במטרה להפחידה ו/או להקניטה בנוכחות השכנים. בעקבות האמור, הגיעו לבית שוטרים וביניהם השוטר יצחק חזן. כאשר הכניס השוטר חזן את המשיב לניידת משטרה הבחין המשיב במתלוננת 2 ובנוכחות השוטר איים עליה שלא כדין בפגיעה בחייה ובגופה באופן שסימן לה על גרונה תנועת שחיטה, במטרה להפחידה ו/או להקניטה.

6. לאור האמור לעיל, יוחסו למשיב העבירות שלהלן: שתי עבירות איומים, עבירות בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפת סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, עבודה לפי סעיף 382 (ג) לחוק הנ"ל והפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(ע) לחוק העונשין.

7. במסגרת האישום השני, נטען כי ביום 12.9.21 הורה קצין, פקד ערן טמפלר על שחרורו של הנאשם בעבורה בתאנים הבאים: איסור יצירת קשר עם המתלוננות לתקופה של 6 ימים, איסור כניסה לבית המתלוננת 30 ימים והובהר כי על המשיב להישאר בחרוב העליה 30/7 בנהריה בין השעות 19:00 עד השעה 07:00 למחרת היום (להלן: "**תנאי השחרור**"). בתאריך 15.9.2021 בשעה 00:23 שהה הנאשם בבית המתלוננת 1 תוך שהפר את תנאי השחרור, ובינו ובין המתלוננת 1 התעורר ויקוח במהלכו תקף אותה שלא כדין באופן שבו הכה אותה במכת אגרוף לפניה ופגע בה באפה באופן אשר גרם לה חבלה של ממש בדמות דימום באף. בהתאם יוחסו למשיב עבירות של הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג, עבודה לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין.

8. לפי עובדות האישום השלישי, ביום 19.11.2021 בשעה 20:04 עת הבחינה המתלוננת 1 כי הנאשם שותה אלכוהול יצאה ביחד עם הקטנים מהבית. המשיב התקשר אליה לטלפון הסלולארי וביקש כי היא תחזור עם הקטנים. המתלוננת 1 חזרה עם שני בניה הקטנים והמשיב תקף אותה שלא כדין ושלא בהסכמתה באופן שתפס בשערות ראשה באמצעות ידיו ומשך בחוזקה, אחז בחולצתה ונתן למתלוננת נכות אגרוף בעינה השמאלית והכל תוך שהוא מגדף אותה. בהתאם יוחסה למשיב עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בן זוג.

9. בדיון שהתקיים לפני ביום 6.12.21 העלו הצדדים את טיעוניהם. בקליפת אגוז אציין כי ב"כ המשיב טען כי הראיות אשר אספה המבקשת אינן תומכות בכתב האישום כפי שהוגש. לעמדתו מדובר במשיב נעדר עבר פלילי אשר מנהל קשר זוגי עם המתלוננת וכי זו אשר יצרה עמו קשר וביקשה ממנו להגיע לביתה תוך הפרת תאני השחרור. בין השניים מתנהל קשר אשר במסגרתו אכן קיימים מפגשים בהם שותים השניים אלכוהול, אל מדובר בשתייה חברתית. ב"כ המשיב טען כי חומר החקירה מלמד כי המתלוננת איננה טוענת כי המשיב נוהג בה באלימות וחומר הראיות מצביע בצורה ברורה כי שוטר בשם "ישראל" דחק בה להעלות טענות כנגד המשיב בניגוד לרצונה.

10. המבקשת חזרה על טיעוניה כפי שהועלו בבקשה וטענה כי קיימות בתיק ראיות לפיהן המתלוננות חוששות מפני המשיב והדגישה את המסוכנות הנשקפת ממנו כלפיהן.

ראיות לכאורה:

11. כידוע, בשלב זה, עלי לבחון קיומן של ראיות לכאורה שיש בהן, לאחר עיבודן הסופי במהלך המשפט, להביא להרשעתו של המשיב. לשון אחר- בית המשפט יגיע למסקנה שאין בפניו ראיות לכאורה המספיקות למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, במידה ויסתבר, כי אין בחומר הגולמי המונח בפניו כדי להקים סיכוי סביר להרשעת הנאשם (ראו בש"פ 8087/95 זאדהנ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 826/08 - קיאל קשאש נ' מדינת ישראל (טרם פורסמה- 14.2.2008).

12. כבר נפסק, כי ראיות לכאורה תיתכנה אף מקום שקיימות סתירות בין דברי העדים (ראו: בש"פ 9878/01 **מדינת ישראל נ' עמרם (לא פורסמה- 31.12.2001) בש"פ 1793/04 מדינת ישראל נ' סביחאת (לא פורסמה- 24.3.2004)**). לדוגמא, אין לצפות להתאמה מלאה בין דברי העדים מקום שמדובר באירוע מהיר ואלים.

13. עיינתי בכלל חומר החקירה ובכלל זה בעניין תקיפת המתלוננת 2 ובאתי לכלל מסקנה, כי בתיק קיימות ראיות לכאורה לצורך מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

14. צפיתי בסרטון המתעד את עדות המתלוננת כפי שנגבתה על ידי השוטרים ישראל, אשר אליו הפנה ב"כ המשיב. לא אכחד כי הרושם העולה מצפייה בסרטון הוא אכן כי השוטרים ישראל היה הגורם הדומיננטי אשר ניהל את השיחה בין השניים ואף לעתים השלים את המשפטים של המתלוננת 1 במקומה. יחד עם זאת, המתלוננת 1 מציינת בפני השוטרים כי היא חוששת מהמשיב וכי איים עליה ותקף אותה. בתחילת הסרטון קיימת תקלה בקול ולא שומעים את השיחה. בדקה 00:30 שומעים את השוטרים מציין כי בדקו את המתלוננת ויש לה לחץ דם וכי זו לוקחת כדורים באופן קבוע. הנ"ל ציין כי היא ראתה שהמשיב שותה אלכוהול ולקחה את הילדים מהחדר והמשיב המשיך לשתות. אחר כך המשיב התקשר אליה ושאל לאן הלכה. היא חזרה לבקשת המשיב אך השאירה את הילדים הקטינים מחוץ לדירה. הנ"ל אישרה (בדקה 04:16 לסרטון) כי המשיב משך אותה, והדגימה לשוטרים את התקיפה תוך הצבעה על העין, וביצעה הדגמה של משיכה משערה בלי לענות במלים לשאלה שנשאלה. עוד (בדקה 05:54 לסרטון), כאשר נשאלה אם המשיב היכה אותה הצביעה על עיניה. אמנם השוטרים ישראל מתגרם את דברי המתלוננת 1 בחוסר דיוק ומעצים את דבריה אך עולה בבירור מדבריה כי היא חוששת מהמשיב וכי הנ"ל איים עליה ותקף אותה. בדקה 07:54 השוטרים שאלו אם המשיב איים כי יתלה אותה והיא השיבה בשלילה, אך היא מציינת כי היא מבקשת כי המשיב יחיה בנפרד, ובדקה 08:44 כן אישרה כי המשיב איים עליה ענתה בקול נמוך כי "**אם תתלונן היא לא תחיה**". בדקה 09:16 היא נשאלה אם היא חוששת לחייה והשיבה בחיוב וכי היא חוששת לילדיה בדרגה הראשונה. המתלוננת שללה כי המשיב תקף את הילדים (דקה 09:43). היא נשאלה אם הוא איים עליה בנשק חם או קר היא השיבה בשלילה וציינה כי הוא תקף אותה "רק עם הידיים" (ראו: 15:40).

15. בחנתי גם את טענות ב"כ המשיב בעניין עדות הקטין ואכן לא מצאתי בחקירת הקטין כפי שתועדה בהקלטה בכדי לסייע בחשדות כנגד המשיב אך אדגיש כי החקירה כפי שנערכה, בשפה העברית, הותירה בי רושם כי הקטין לא הבין את מרבית השאלות אשר הופנו אליו.

16. באשר לטענות ב"כ המשיב כי המשיב הפר הוראה חוקית לבקשתה של המתלוננת 1 אשר ביקשה ממנו כי יחזור לדירתה אצין כי על אף כי לא ניתן לשלול את טיעוניו של המשיב, לפי המסמכים שהונחו לפניי, חזרתו של המשיב לביתה של המתלוננת 1 גררה אירוע "תקיפה" נוסף לכאורה, ובהתאם התנהלותו של הנ"ל מחלישה את האיומן של בית המשפט במשיב כי יכבד את תנאי השחרור ככל שישוחרר.

17. המבקשת הפנתה את בית המשפט גם לעדויות הקיימות בעניין המתלוננת 2 אודות האיומים כלפיה וחששה מן המשיב, נוסף אל עדויות אושרי יעקובי אשר הגיעו לבית המתלוננת עם הקטין ואשר תומכות בטענות העובדתיות באישום הראשון ולעדויות השכנה מרים בלאנש, שכנתה של המתלוננת, ולתיעוד אשר נערך על ידי השוטרים אשר מוסיפים ותומכים בעודות המתלוננת 1.

18. לאור הנ"ל הגעתי למסקנה, כי בפני ראיות לכאורה המספיקות למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

עילת המעצר:

19. באשר לעילת המעצר אצין כי לאור מהות החשדות כנגד בת זוגתו של המשיב אני מקבלת את עמדת המבקשת וקובעת כי קיימת עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1) (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו - 1996, שכן קיים חשד סביר לכך כי שחרורו של המשיב עלול לסכן את ביטחון הציבור ובטחון המתלוננות. עוד מקבלת אני את עמדת המבקשת לעניין קיומה של חזקת המסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק הנ"ל. המסוכנות במקרה דנן מתעצמת על רקע צריכת משקאות אלכוהוליים והטענה כי המעשים המתוארים לעיל התרחשו בסביבה בה שהו שני קטינים שבחזקת המתלוננת 1.

20. בתאריך 9.12.21, ועל רקע קביעת בית המשפט כי קיימות בתיק ראיות לכאורה ועילה למעצרו, ביקש המשיב כי ישוחרר למעצר בית בבית אחותו, הגב' ענת תנעמי ובפיקוח הנ"ל ובן זוגה מר גיורא תנעמי בקיבוץ איילון המרוחק 20 דקות נסיעה מבית המתלוננת. אצין כי הצדדים הסכימו כי עניינו בשני אנשים/מפקחים נורמטיביים וראויים. חרף זאת, המבקשת טענה לפניי כי הגב' תנעמי, הרבתה בחקירתה לפניי להעביר את האשמה לפתחה של המתלוננת 1, וטענה כי המשיב אינו סובל מבעיית שתיית אלכוהול אלא המתלוננת 1 וכי זו ממשיכה לפנות אליו ולבקש כי ישוב אליה, וכי התנהגותה של המתלוננת 1, ודרישתה כי הנ"ל ישוב אליה הם בבסיס החלטת המשיב להפר את תנאי השחרור מאחר והוא נכנע לדרישות המתלוננת.

21. כאשר בחנתי את טענות הצדדים בעניין שחרור המבקש לחלופת מעצר מצאתי טענות המפקחים בשלב זה,

אשר תומכות בטענות המשיב, מחייבות בירור ובחינה על ידי גורמים מקצועיים. מחומר הראיות עולה כי קיימות ראיות לכאורה כי המשיב איים על המתלוננת 1 ועל המתלוננת 2 בצורה בוטה. עוד עולה כי המתלוננת 1 חוששת מהמשיב ואף הצביעה כי תקף אותה בשני אירועים שונים לפחות. **מעורבותם של קטינים מחייבת את בית המשפט לבחון את המקרה שלפניו בזהירות רבה ולבחון היטב מה מידת המסוכנות הנשקפת מן המשיב, זאת בהתחשב בעובדה כי הפר בעבר תנאי שחרור אשר ניתנה בעניינו, יהיו סיבותיו להפרה אשר יהיו.**

22. "משנתברר דבר קיומה של תשתית ראייתית להוכחת אשמתו של נאשם שמתבקש מעצרו עד תום ההליכים, מצווה בית המשפט לעמוד על שאלת גיבושה של עילה למעצרו של המשיב (סעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים) ועל האפשרות להביא להשגת תכלית המעצר על דרך של שחרורו של המשיב ממעצר (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים) בבואו של בית המשפט לעמוד על היבטים אלה עומדת ברשותו האפשרות לעשות שימוש בכלי המועיל של תסקיר שירות המבחן". (ראו בש"פ 9592/09 **שימי בלולו נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם - ניתן ביום 7.12.09) כן ראו בש"פ **2588/09 פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם - ניתן ביום 30.3.09)).

23. **לאור כל האמור, מצאתי להעביר את עניינו של המשיב לבחינת שירות המבחן אשר יכין חוות דעת מתאימה לעניין המסוכנות הנשקפת מן המשיב, אל צד בחינת החלופה המוצעת ומידת התאמתה בנסיבות העניין.**

24. התסקיר יוגש לא יאוחר מיום 10.1.22 לתיק בית המשפט.

25. **המזכירות תשלח החלטתי לצדדים ולשירות המבחן ותקבע תזכורת מעקב מתאימה בתיק.**

ניתנה היום, ח' טבת תשפ"ב, 12 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.